

О. М. Станжицький (Нац. ун-т ім. Т. Шевченка, Київ)

ДОСЛІДЖЕННЯ ІНВАРІАНТНИХ МНОЖИН З ВИПАДКОВИМИ ЗБУРЕННЯМИ ЗА ДОПОМОГОЮ ФУНКЦІЙ ЛЯПУНОВА *

We consider invariant sets of the form $V(t, x) = 0$, where $V(t, x)$ is the Lyapunov function of corresponding determined system.

Розглядаються інваріантні множини вигляду $V(t, x) = 0$, де $V(t, x)$ — функція Ляпунова відповідної детермінованої системи.

Розглянемо систему диференціальних рівнянь з випадковими збуреннями вигляду

$$\frac{dx}{dt} = F(t, x) + \sigma(t, x)\xi(t), \quad (1)$$

де $\xi(t)$ — інтегрований з імовірністю 1 на будь-якому скінченному інтервалі півосі $t \geq 0$ сепарабельний випадковий процес, заданий на деякому повному ймовірнісному просторі (Ω, F, P) , що набуває значення в R^m . Вектор-функція $F(t, x)$ і матриця $\sigma(t, x)$ розмірності $n \times m$ визначені і вимірні за Борелем відносно сукупності змінних при $t \geq 0$, $x \in R^n$ і такі, що для (1) виконуються умови існування і потраєкторної єдиності для початкових даних із деякої обмеженої області $D \subset R^n$.

Означення. Множину $M \subset R^{n+1}$ назвемо додатно інваріантною для системи (1), якщо

$$P\{(t, x(t, x_0)) \in M \quad \forall t \geq 0\} = 1 \quad (2)$$

при $(t_0, x_0(\omega)) \in M$ з імовірністю 1, де $x(t, x_0)$ — розв'язок системи (1) такий, що $x(t_0, x_0) = x_0$, $t_0 \geq 0$.

Зауваження 1. В означенні розуміється, що множина M непорожня для будь-якого $t \geq 0$.

Зауваження 2. Оскільки в наших умовах розв'язки є сепарабельними випадковими процесами, то умову (2) можна замінити умовою

$$P\{(t, x(t, x_0)) \in M\} = 1 \quad \forall t \geq 0.$$

Умови існування інваріантних множин для системи (1) дамо в термінах функцій Ляпунова „вкороченої” детермінованої системи

$$\frac{dx}{dt} = F(t, x). \quad (3)$$

Припустимо, що $R_+^1 \times \bar{D}$ задана невід'ємна, абсолютно неперервна по t і ліпшицова по x з константою B_D функція $V(t, x)$. Позначимо через N_0^t її множину нулів в $R_+^1 \times \bar{D}$. Припустимо, що вона непорожня. Будемо вважати, що $\text{Pr}_{R^n} N_0^t$ — компакт в D (тут $\text{Pr}_{R^n} N_0^t$ — проєкція множини N_0^t на R^n); позначимо його N_0 .

Теорема. Нехай виконуються наведені вище умови. Тоді якщо при $x \in D$, $t \geq 0$, існують $C_1 > 0$, $C_2 > 0$ такі, що

* Виконана при частковій фінансовій підтримці Міністерства України у справах науки і технологій.

$$\frac{d^0 V}{dt} \leq C_1 V, \quad \|\sigma(t, x)\| \leq C_2 V(t, x) \quad (4)$$

$\left(\frac{d^0 V}{dt} \text{ — оператор Ляпунова внаслідок (3), а } \|\sigma\| = \left(\sum_i^m \sum_j^n \sigma_{ij}^2\right)^{1/2}\right)$, то множина нулів функції $V(t, x)$, $x \in D$, є додатно інваріантною для системи (1).

Якщо ж функція $V(t, x)$ визначена при $x \in R^n$, задовольняє по x глобальну умову Ліпшица з константою B , а також умови

$$\inf_{t \geq 0} V(t, x) = V_\delta > 0 \quad \text{при } \delta > 0, \\ x: \rho(N_\delta^0, x) > \delta \quad (5)$$

$$\frac{d^0 V}{dt} \leq -C_1 V \quad \text{при } x \in R^n$$

і для процесу $|\xi(t)|$ виконується закон великих чисел, причому

$$\sup_{t \geq 0} M|\xi(t)| \leq \frac{C_1}{BC_2}, \quad (6)$$

то множина N_0^t — асимптотично стійка в цілому в сенсі [1, с. 43].

Доведення. Розглянемо розв'язок системи (1) такий, що $x(0, x_0) = x_0(\omega)$ з імовірністю 1 належить множині N_0^0 нулів функції $V(t, x)$ при $t = 0$. Оскільки N_0 — компакт в D , то і N_0^0 — компакт в D , а тому $x(t, x_0) \in D$ для t із деякого інтервалу $[0, \tau(\omega)[$, де $\tau(\omega)$ — випадкова величина і $\tau(\omega) > 0$ з імовірністю 1. А тому для майже всіх за мірою Лебега $t \in [0, \tau(\omega)[$ з імовірністю 1, враховуючи (3) і лему із [1, с. 28], маємо

$$\frac{dV(t, x(t, x_0))}{dt} \leq \frac{dV^0(t, x(t, x_0))}{dt} + B_D C_2 V(t, x(t, x_0)) |\xi(t)| \leq \\ \leq C_1 V(t, x(t, x_0)) + B_D C_2 |\xi(t)| V(t, x(t, x_0)). \quad (7)$$

Тут $-\frac{dV}{dt}$ — похідна внаслідок (1).

Далі з урахуванням нерівності з [1, с. 23] одержуємо

$$V(t, x(t, x_0)) \leq V(0, x_0) \exp \left\{ \int_0^t (B_D C_2 |\xi(s)| ds + C_1) ds \right\} \quad (8)$$

для $t \in [0, \tau(\omega)[$.

Тоді з (8) випливає рівність

$$V(t, x(t, x_0)) = 0, \quad t \in [0, \tau(\omega)[, \quad (9)$$

яка доводить, що $x(t, x_0) \in N_0^t$ з імовірністю 1 для всіх $t \in [0, \tau(\omega)[$. З урахуванням компактності N_0 в D випадок скінченності $\tau(\omega)$ з додатною ймовірністю приводить до суперечності із (8) і (9). Отже, $\tau(\omega) = +\infty$ з імовірністю 1, а тому з урахуванням сепарабельності $x(t, x_0)$ N_0^t складається з кривих $(t, x(t, x_0))$, де $x(t, x_0)$ — розв'язок (1) такий, що $x(0, x_0) = x_0(\omega) \in N_0^0$ з імовірністю 1, а значить, множина N_0^t є додатно інваріантною.

Доведемо другу частину теореми. Нехай ε, γ — довільні додатні числа. Позначимо через $U_\varepsilon(N_0^t)$ ε -окіл множини N_0^t . Оскільки N_0 — компакт, то

можна вважати, що $U_\varepsilon(N_0^t) \subset R_+^1 \times \bar{D}$. З урахуванням (5) аналогічно (9) одержимо

$$V(t, x(t, x_0)) \leq V(t_0, x_0) \exp \left\{ \int_{t_0}^t (BC_2 |\xi(s)| - C_1) ds \right\}, \quad t \geq 0. \quad (10)$$

Використовуючи (6) і той факт, що процес $|\xi(t)|$ задовольняє закон великих чисел, виберемо $T > 0$ так, щоб при $t \geq T$ виконувалась нерівність

$$P \left\{ \frac{1}{t} \int_{t_0}^{t_0+t} |\xi(s)| ds > \frac{C_1}{BC_2} \right\} < \gamma. \quad (11)$$

Після цього виберемо число $A > 1$ настільки великим, щоб

$$P \left\{ BC_2 \int_{t_0}^T |\xi(s)| ds > \ln A \right\} < \gamma. \quad (12)$$

Нарешті, вкажемо δ -окил множин $N_0^{t_0}$ таких, щоб $V(t_0, x_0) \leq \frac{V_\varepsilon}{A} \quad \forall x_0 \in U_\delta(N_0^{t_0})$. За лемою з [2, с. 61] такий вибір δ завжди можливий.

Розглядаючи тепер окремо випадки $t < T$ і $t \geq T$, одержуємо, що при $x_0 \in U_\delta(N_0^{t_0})$ і всіх $t \geq t_0$ із (10)–(12) випливає нерівність

$$P\{\rho(x(t, x_0)N_0^t) > \varepsilon\} \leq P\{V(t, x(t, x_0)) \geq V_\varepsilon\} < \gamma,$$

яка доводить стійкість за ймовірністю множини N_0^t .

Для доведення асимптотичної стійкості в цілому відмітимо, що

$$P \left\{ \frac{1}{t} \int_{t_0}^{t_0+t} |\xi(s)| ds > \frac{C_1}{BC_2} \right\} \rightarrow 0, \quad t \rightarrow \infty.$$

А тому $V(t, x(t, x_0)) \rightarrow 0, t \rightarrow \infty$, за ймовірністю. Випадок $\rho(x(t, x_0)N_0^t)$ не прямує до нуля при $t \rightarrow \infty$ за ймовірністю, що призводить до суперечності з першою з умов (5). Теорему доведено.

Зауваження. Друга з нерівностей (4) показує, що на інваріантній множині $V(t, x) = 0$ дія процесу $\xi(t)$ анулюється. Дану умову можна послабити, але повністю її зняти не можна, що підтверджує наступний приклад.

Приклад 1. Розглянемо одновимірну систему $\frac{dx}{dt} = -x + \xi(t)$. Функція

$V(x) = x^2$ задовольняє в околі нуля всі умови, крім другої умови (4). Очевидно, що множина $x = 0$ не є інваріантною для даної системи.

Приклад 2. Розглянемо збурене рівняння Льенара

$$\ddot{x} + f(x)\dot{x} + g(x) = \sigma(x, \dot{x})\xi(t, \omega). \quad (13)$$

Тут $\sigma(x, \dot{x})$ характеризує інтенсивність зовнішніх випадкових сил, що діють на систему. Нехай при деякому $x_0 > 0$ в області $|x| > x_0$ виконуються умови

$$0 < C_1 < \frac{g(x)}{x} < C_2, \quad 0 < C_3 < f(x) < C_4.$$

Позначимо

$$F(x) = \int_0^x f(t) dt, \quad G(x) = \int_0^x g(t) dt,$$

$$W(x, y) = (F(x) - \gamma x)y + G(x) + \int_0^x f(t)(F(t) - \gamma t)dt + 1 + \frac{y^2}{2}.$$

Тоді якщо ввести функцію

$$V(x, y) = \begin{cases} [W(x, y)]^\alpha - C & \text{при } [W(x, y)]^\alpha > C; \\ 0 & \text{при } [W(x, y)]^\alpha \leq C, \end{cases}$$

то при належному виборі α , γ , C можна показати, аналогічно [1, с. 41], що $V(x, y)$ задовольняє всі умови другої частини теореми (перша із умов (5) впливає з того, що $V(x, y) \rightarrow \infty$, $\sqrt{x^2 + y^2} \rightarrow \infty$). Отже, якщо $\|\sigma(x, y)\| \leq C_5 V(x, y)$, то множина $V(x, y) = 0$ є інваріантною для (13). Якщо випадковий процес $\xi(t)$ задовольняє умови теореми з належним чином вибраними константами, то дана множина є асимптотично стійкою за ймовірністю.

Розглянемо інваріантні множини для систем вигляду

$$\frac{dx}{dt} = G(t, x, \xi(t)). \quad (14)$$

Нехай M — деяка замкнена множина із R^{n+1} , непорожня при будь-якому $t \in R^1$.

Візьмемо довільне $t_0 \in R^1$. Позначимо $\tau_+(t_0, x_0) = \inf_{t > t_0} \{(t, x(t, x_0)) \notin M\}$ і $\tau_-(t_0, x_0) = \sup_{t < t_0} \{(t, x(t, x_0)) \notin M\}$; τ_+ , τ_- будуть марковськими моментами

відносно потоків σ -алгебр $F_t^+ = \bigcap_{s \geq t} F_s$, $F_t^- = \bigcap_{s \leq t} F_s$, де F_s — мінімальна σ -алгебра, породжена випадковими величинами $x_0(\omega)$ і $\xi(u)$ при $u \in [t_0, s]$ в першому перетині і відповідно при $u \in [s, t_0]$ у другому перетині множин.

Означення. Будемо говорити, що множина M є локально інваріантною для системи (14), якщо при $(t_0, x_0(\omega)) \in M$ $\tau_-(t_0, x_0) < \tau_+(t_0, x_0)$; при цьому одна з них може дорівнювати t_0 .

Вірна теорема.

Теорема 2. Якщо для (1) існує в $R^1 \times \bar{D}$ невід'ємна функція Ляпунова $V(t, x)$ така, що

$$\frac{d^0 V}{dt} \leq C_1 V, \quad \|\sigma(t, x)\| \leq C_2 V(t, x),$$

то множина $V(t, x) = 0$, $x \in D$, якщо вона не порожня, є локально інваріантною для (3).

Доведення. Нехай $(t_0, x_0(\omega))$ з ймовірністю 1 належить множині нулів $V(t, x)$, $x \in D$. Отже, $x(t, x_0) \in D$ при $t \in [t_0, \tau(\omega))$. На цьому інтервалі, аналогічно теоремі 1, маємо оцінку

$$V(t, x(t, x_0)) \leq V(t_0, x_0) \exp \left\{ \int_{t_0}^t (B_D C_2 |\xi(s)| + C_1) ds \right\},$$

з якої впливає доведення теореми.

1. Хасьминский Р. З. Устойчивость систем дифференциальных уравнений при случайном возмущении их параметров. — М.: Наука, 1969. — 350 с.
2. Самойленко А. М. Элементы математической теории многочастотных колебаний. — М.: Наука, 1987. — 302 с.

Одержано 27.10.97